

ство на в. „*Народний Гласъ*“, въ страницѣ на който е написалъ редъ статии противъ прѣврата въ Княжеството (1881) и противъ тогавашния български князь Александра Батемберга. Прѣзъ 1883 година той е издалъ стихотворенията *Поля и Гори*. До 1884 г. той, заедно съ К. Величкова, продължавалъ да редактира „*Народний Гласъ*“. Въ подлистника на тоя вѣстникъ той е напечаталъ недовършената си фантастическа поема: *Въ царството на самодивитѣ*. Сжщата година той е направилъ едно пътувание до Италия, плодъ на което е сборката *Италия*. Понеже прѣзъ 1884 година списанието „*Наука*“ спрѣ, Ив. Вазовъ съ К. Величковъ почнжли да издаватъ новъ журналъ (чисто литературенъ) „*Зора*“, отъ който само 5 книжки успѣли да издадѣтъ: Пловдивския прѣвратъ бѣ парализиралъ всѣка дѣятелность. Подиръ новия прѣвратъ на 1886 г., вслѣдствие на прѣслѣдвания, Вазовъ билъ принуденъ да остави България и до 1889 г. той е живѣялъ въ Цариградъ и въ Одесса. Въ тоя послѣдния градъ той е написалъ романътъ *Подъ Игото* (печатанието на който е почнжло въ първия брой отъ Сборника Министерството на Народното Просвѣщение) и нѣколко стихотворения. Прѣзъ Мартъ 1889 година Вазовъ се завърна въ България и се установи да живѣе въ София. Прѣзъ 1890 година почнж да редактира списанието „*Денница*“, отъ които излезнѣхъ само двѣ годишнини. Въ Министерския Сборникъ Вазовъ е обнародвалъ, освѣнъ романътъ *Подъ Игото*, още: *Великата Рилска пустина*, пѣтни бѣлѣжки и впечатления, (гледай книга VII) и *Въ недрата на Родопитѣ*, пѣтни бѣлѣжки и наблюдения (гледай книга VIII), които сѣ издадени и въ отдѣлни екземпляра. Той е напечаталъ още: *Звукове*, лирически стихотворения, София, 1893 година; *Поеми*, стихотворения, София, 1893 година. Съчиненията си Вазовъ подкачи да събира и отпечатва въ отдѣлни томове. До сега сѣ излѣзли само II тома; отъ първия се печата вече второ издание.

Ето каква е била программата на „*Наука*“:

„Одавна се усѣщаше една сериозна пустота въ нашата свободна и нова книжнина: липсоваше ни едно периодическо списание, въ което би виждали свѣтъ всички сериозно-умственни произведения и поучителни статии на нашитѣ книжовници.

„Съ цѣль да се запълни колко-годѣ тази празнина, въ Пловдивъ се състави едно *Научно Книжовно Дружество*,